सेयं तथा तेन महात्मनेह कृष्णा जिता पार्थिवसंघमध्ये । नैवं गते सौमकिरद्य राजा सन्तापमर्हत्यसुखाय कर्तुं ।
कामश्च योऽसौ द्रुपदस्य राज्ञः स चापि संपत्स्यति पार्थिवस्य । संप्राप्तरूपां हि नरेन्द्रकन्यामिमामहं ब्राह्मण साधु मन्ये ।
न तद्धनुर्म्मन्दबलेन शक्यं मौर्व्या समायोजयितुं तथाऽपि । न चाकृतास्त्रेण न हीनजेन लक्ष्यं तथा पातयितुं हि शक्यं । ७२००
तस्मान्न तापं दुहितुर्निमित्तं पञ्चालराजोऽर्हति कर्त्तुमद्य । नचापि तत्पातनमन्यथेह कर्त्तुं हि शक्यं भुवि मानवेन ।
एवं ब्रुवत्येव युधिष्ठिरे तु पाञ्चालराजस्य समीपतोऽन्यः । तत्राजगामाशु नरो द्वितीयो निवेदयिष्यन्निह सिद्धमन्नं ।

इत्यादिपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि पुरोहितागमने त्रिनवत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १९३ ॥

॥ दूत उवाच ॥ जन्यार्थमन्नं द्रुपदेन राज्ञा विवाहहेतोरुपसंस्कृतञ्च । तदाप्नुवध्वं कृतसर्व्वकार्य्याः कृष्णाञ्च तत्रैव चिरं न कार्य्यं ।

इमे रथाः काञ्चनपद्मचित्राः सदश्वयुक्ता वसुधाधिपार्हाः । एतान्समारुह्य परैत सर्व्वे पाञ्चालराजस्य निवेशनं तत् ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः प्रयाताः कुरुपुङ्गवास्ते पुरोहितं तं परियाप्य सर्व्वे । आस्थाय यानानि महान्ति तानि कुन्ती च कृष्णा च सहैकयाने । ७२०५

श्रुत्वा तु वाक्यानि पुरोहितस्य तान्युक्तवान्भारतधर्म्मराजः । जिज्ञासयेवाथ कुरूत्तमानां द्रव्याण्यनेकान्युपसंजहार ।
फलानि माल्यानि च संस्कृतानि वर्म्माणि चर्म्माणि तथासनानि । गाश्चैव राजन्नथचैव रज्जुर्बीजानि चान्यानि कृषीनिमित्तं ।
अन्येषु शिल्पेषु च यान्यपि स्युः सर्व्वाणि कृत्यान्यखिलेन तत्र । क्रीडानिमित्तान्यपि यानि तत्र सर्व्वाणि तत्रोपजहार राजा ।
वर्म्माणि चर्म्माणि चभानुमन्ति खड्गा महान्ताऽश्वरथाश्च चित्राः । धनूंषि चाग्र्याणि शराश्च चित्राः शक्त्यृष्टयः काञ्चनभूषणाश्च ।
प्रासा भुशुण्ड्यश्च परश्वधाश्च सांग्रामिकञ्चैव तथेह सर्व्वं । शय्यासनान्युत्तमवस्तुवन्ति तथैव वासो विविधञ्च तत्र । ७२१०
कुन्ती तु कृष्णां परिगृह्य साध्वीमन्तःपुरं द्रुपदस्याविवेश । स्त्रियश्च तां कौरवराजपत्नीं प्रत्यर्चयामासुरदीनसत्त्वाः ।
तान्सिंहविक्रान्तगतीन्निरीक्ष्य महर्षभाक्षानजिनोत्तरीयान् । गूढोत्तरांसान् भुजगेन्द्रभोगप्रलम्बबाहूनपुरुषप्रवीरान् ।
राजा च राज्ञः सचिवाश्च सर्व्वे पुत्राश्च राज्ञः सुहृदस्तथैव । प्रेष्याश्च सर्व्वे निखिलेन राजन् हर्षं समापेतुरतीव तत्र ।
ते तत्र वीराः परमासनेषु सपादपीठेष्वविशङ्कमानाः । यथानुपूर्व्वं विविशुर्नराग्र्यास्तथा महार्हेषु न विस्मयन्तः ।
उच्चावचं पार्थिवभोजनीयं पात्रीषु जाम्बूनदराजतीषु । दासाश्च दास्यश्च सुमृष्टवेशाः सम्भोजकाश्चाप्युपजह्रुरन्नं । ७२१५
ते तत्र भुक्त्वा पुरुषप्रवीरा यथात्मकामं सुभृशं प्रतीताः । उत्क्रम्य सर्व्वाणि वसूनि राजन् सांग्रामिकं ते विविशुर्नृवीराः ।
तल्लक्षयित्वा द्रुपदस्य पुत्रो राजा च सर्व्वैः सह मन्त्रिमुख्यैः । समर्थयामासुरुपेत्य हृष्टाः कुन्तीसुतान् पार्थिव राज पुत्रान् ।

इत्यादिपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि सांग्रामिकद्रव्यग्रहणे चतुर्नवत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १९४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत आहूय पाञ्चाल्यो राजपुत्रं युधिष्ठिरं । परिग्रहेण ब्राह्मेण परिगृह्य महाद्युतिः ।
पर्य्यपृच्छददीनात्मा कुन्तीपुत्रं सुवर्चसं । कथञ्जानीम भवतः क्षत्रियान् ब्राह्मणानुत ।
वैश्यान्वा गुणसम्पन्नानथवा शूद्रयोनिजान् । मायामास्थाय वा विप्राश्चरतः सर्व्वतो दिशं । ७२२०
कृष्णाहेतोरनुप्राप्ता देवाः सन्दर्शनार्थिनः । ब्रवीतु नो भवान्सत्यं सन्देहो ह्यत्र नो महान् ।
अपि नः संशयस्यान्ते मनःसन्तुष्टिमावहेत् । अपि नो भागधेयानि शुभानि स्युःपरन्तप ।